2 JUJIIIO B-MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at two shillings a year, payable in advance.

றம். புத்தகம், சஞ்சிகை உக.] தஅளநுமிம் இலை. கார்த்திக. மு^ன. லிசு. உ. வியாழக்கிழமை.—Thursday, November 14, 1850. [Vol. X. No. 21.

TERMS OF THE PAPER.

For each copy—two shillings a year—PAYABLE IN AD-VANCE.

Yance.
To Subscribers who receive the Paper by mail, each copy, exclusive of postage—four shillings a year.
The difficulty of remitting small sums from distant places may be obviated by five subscribers' unting their subscriptions and remailting them together in a single pound note.
The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.
Subscribers on the Continent may receive the paper at four shillings a year, their papers having to be sent by mail, and a postage of one pumy, being prepaid on each. This is exclusive al Continental postage.
Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms.
Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of one penny and a half cach line, reckoning the type at Brevier size or seven and a half lines to an inch.
All Notices of Deaths and Marrages will be chargeable as Advertisements.

as Advertisements.

Communications should be post paid to receive attention

JAFFNA-THE MISSIONARIES. POINT PEDRO-Rev. E. J. Robinson. CATTAVELY-Mr. J. WHITE TRINCOMALIE—Rev. J. Walton. COLOMBO-MESSES. P. B. FERNANDO & Son. KANDY-MR. L. LAWTON. TRANQUEBAR-Mr. JEDDIDIAH ADAMS. BATTICALOE-Rev. J. GILLINGS. MADURA-Rev. C. F. MUZZY.

MADRAS-P. R. HUNT, Esq. ISLE OF FRANCE-Mr. George Coe.

On Caste. குலாசாரம்.

அன்றியும் உங்களுக்குள்ளே விவாகம் நடவாதப டிக்குத் தடையாயிருக்கிறது சாதிவேற்றுமை அல்

வவா ? இழிகுலத்தாஞேநவன் கல்வியையுஞ் செல்வ த்தையும் நல்லொழுக்கத்தையுக் தெய்வபத்தியையு ம் உடையவனுப் இருந்தும், அவணக் குலவீன சென சுறேண்ணி அவனுக்கு விவாகம்பண்ணிக் கோடு க்கமாட்டுர்கள். உங்களில் உயர்தலமானவனும் உங்களுக்குள்ளேசே மாட்டான். அதினுலே உங்க ளுக்குள் விவாகம் நடக்கிறது பிரபாசமாய்த்தானிரு க்கும். நீங்கள் குலத்தைப் பாராமல் தெய்வபத்தி பைப்பார்த்த நடந்தால் அத இலேசாயிருக்கும். இ துவுமன்றி, இத் தேசத்தார் தங்கள் வமிசத்தக்குள் ளே விவாகம்பண்ணுவதம், அவர்களோடே போச னபானம்பண்ணுவதம், அவர்களோடேமாத்திரம் ஐக்கமாய் இருக்கிறதும் பெரிய வழக்கமாய் இருக்கி ன்றன. அப்படியிருந்தாலும் நமக்குச் சகோதரரா ன்றன. அப்படிய நூறாதானம் நம்படுக்கிற யும் கம்முடைய ஒசே பிதாவின் புத்திராயும் கம் மைப்போலப் பிதாக் கொடுக்கிற உரிமைக் சுதக்தம த்துக்குப் பங்குள்ளவர்களாயும் இருக்கிற கீறிஸ்தவ ர்களோடே உண்டு உடுத்து அவர்களுக்குள்ளே கொ ண்டு கொடுத்து அவர்களெல்லாரும் ஐக்கமாயிருப் பதற்குத் தடை சோல்ல ரியாயங்காணமாட்டாது. இதற்குதாரணமாக கிறிஸ்துநாதரைத் தேடி அவரு டையதாயுஞ் சகோதாரும் வந்தபொழுது, அவர் த மது கையைச் சீஷர் மேல் நீட்டி, இவர்கள்தான் என் தாயுத் சகோதாரமாயிருக்கிறுர்கள். புரமண் டலங்களிலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தீன்படி செய்கிறவனெவனே, அவனே என்தாயும், சகோ தானும், சகோதரியுமாய் இருக்கிறுனேன்றுர். இந்த ப்பிரகாரமாக எந்தச்சாதியாராய் இருந்தாலும், பரம பிதாவின் சித்தத்தக்கிணங்கிக் குணப்பட்டுக் கிறி ஸ்தவர்களாய் நடக்கிறவர்களே எங்கள் சாதியுமா ய்ப் பிதா, மாதா, சகோதாருமாய் இருக்கிறுர்களை ன்று எண்ணி, யாதொரு வேற்றுமை இல்லாமல், அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு, மன அன்போடே ந டக்கக்கடவோம்.

இத்தேசத்தின் சாதீவேற்றுமைக்கொப்பாக அக் காலத்திலும் யூதர்களென்றும், அக்கியானிகளேன் றும், சமாரியபேண்றும், ஆயக்காரபேண்றும், பரிசே யசென்றும் பலவேற்றுமை உண்டாயிருந்தன. யேசு இரட்சகமோ சாதிபேதம் பாராமல் எவர்களு டனேயுத் சேர்ந்து போசனபானம்பண்ணிக் கொ ண்டாட்டமாய் கடந்தவந்தாரே. அப்படியே அப் போஸ்தலரும் பலசாதியாரோடுஞ் சேர்ந்து, அவர்க ளோடே உண்டு உடுத்து அந்தந்த இடங்களுக்கேற் ற தொழில்களுத் செய்துகொண்டுவந்தார்கள். நீ ங்களும் அப்படியே இயேசுநாதரைப் பின்பற்றவும்

வையும் பகைத்து, அவருடைய வசனத்தின்படியே நடக்கவும், அவர் **எப்ப**டியுங் காப்பாற்றுவாரேன்று உறுகியாய் நம்பவும் அவருடைய சித்தத்தீன்படி செ ய்வது உங்கள் பிரதானமான பாக்கியமேன்றென் ணவும் வேண்டியதல்லவா ? இந்த இந்ததேசத்தி வேதானே வடக்கே அனேக போமணரும் மற்றமு ள்ளசாதியாருஞ் சாதிவேற்றுமையைத் தள்ளினவ ர்களாயிருக்கிறுர்கள். அவர்களுடனே மற்றவர்க ள் சாப்பிடவுஞ் சம்பந்தம்பண்ணவும் மாட்டார்க ள். ஆகிலும் அவர்களை மிகவுங் கனம்பண்ணி அவர்களாலே யாதோரு நன்மை பேற விரும்புகிறு ர்கள். அப்படி இருப்பதினுல் கிறிஸ்தவர்களாகிய கீட்கள் இயேசுநாதருடைய சுவிசேஷத்தின்படி அ கியாயமில்லாமல் சீவனம்பண்ணி எவ்விதத்திலு ாயாயால்லாயம் இங்கொய்பமைன் கண்டித்து ம் புண்ணியசாலிகளாய் இருந்தால், ரீங்கள் சாதி வேற்றுமை பார்ப்பதைத் தள்ளி நடந்தாலும் மற் றவர்கள் உங்கவைக் கனம்பண்ணுமல் விடமாட் நங்கள். இப்படிக் சிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளே யா தொருவேற்றுமையும் இருக்கவில்லையோவெனில், வறுமையும் ஐசுவரியமும் கல்வியும் கல்லாமையு ம் முதமையும் இளமையும் உலகத்தில் இருப்பதின லே இவைகளினுல் உண்டாகிற வேற்றுமையிருக் தம். இவைகள்.இலே எசமான்களும் வேலைகாம ருதங் ருவுஞ் சீஷனுக் தாய்தகப்பன் மாரும் பிள்வள களும் மற்றும் இப்படிப்பட்ட வித்தியாசங்களம் இ ருக்கும். இவை இயல்பானவைகளாயுக் சுவிசே ஷத்துக்கேற்றவைகளாயும் இருக்கின்றன. இப் போழுது சொல்லிய இந்த வேற்றுமைகளும் இத்தே சத்தாருடைய சாதிவேற்றுமையுஞ் சரியானவைக எல்ல. சாதிவேற்றுமை கர்த்தாவாலே விதிக்கப் படாததாயும் அவருடைய சுவிசேஷத்தச்கு அடா ததாயும் இருக்கின்றது. செல்வங் கல்வி முதலிய வைகளோ அவரால் உண்டோக்கப்பட்டவைகளா யும், உலக ஒழக்கத்தாக்கு வேண்டியவைகளாயும் இருக்கின்றன. இவைகளைக்கோண்டு நீங்கள் சா திவேற்றுமையைத் தள்ள வேண்டுமென்று நாங்க ள் சொல்லுகிற கருத்து உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்க

க. ஆதலால் நீங்கள் இயேசுநாதநடைய அன் பையும் மனத்தாழ்மையையும் அவைகளைக் குறி த்து அவர் கொடுத்த கட்டவளகவளயும் உய்த்தறிக் து மற்றவர்களைப் பார்க்கிலும் நீங்கள் மேன்மை யுடையவர்குளென்று உங்கவனை உயர்த்தாமல் எந்த மனிதனுக்கும் இயேசுவின் நிமித்தம் உதவிசேய்ய வேண்டும்.

உ. பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், தூத்தோர், பறையார், பள்ளார் என்கிற வித்தியாசத்தைத் தள் ளிக் கிறிஸ்தவர்களேன்ற மாமத்தையே தரித்துக் கோண்டு சிறிஸ்துமார்க்கத்திலே நடக்கிறவர்கள்எ வர்களோ அவர்களை உங்கள் சகோதாரென்றுஞ் சகோதரிகளென்றும் எண்ணி அவர்களுடனே இ ருக்கவும் அவர்களுடனே சாப்பிடவும் வந்த சமய த்தில் உங்களுக்கு வழக்கமான உணவை அவர்கள் கொடுத்தால் சாதியின் ரிமித்தம் அவைகளை மறு க்காமல் உங்கள் உறலின்முறையார் கொடுக்கிறது போலச் சந்தோஷமாய் ஏற்றுக்கொள்ளவும் வே

கோவிலிற் போம்பொழுது கீங்கள் ஒருவருச்கொ ருவர் முன்னேறி இருக்க வேண்டுமென்றெண்ணும ல் பிள்வளகள் ஒரு கூட்டமாகவும் புருஷர்ஒரு கூ ட்டமாகவும் பேண்கள் ஒரு கூட்டமாகவும் இருக் க வேண்டும்.

கீங்கள் மறு சமயத்தவர்களுக்குள்ளே வழங்கும். போய், சூது, வஞ்சவன், அசுத்தம், ஆங்காரம் அவ பத்தி முதலானவைகளைத் தள்ளிச் சுவிசேஷத்தி லே இருக்கிற பிரமாணங்களின்படியே சிந்தவன யாய் நடந்துகொள்ளவேண்டும். இவைகளை நீ ங்கள் நன்றுய்ச் சிந்தித்தப்பார்க்கவும், சாதிவேற்று மை பார்ப்பதைத் தள்ளவும் உங்களுக்கு மனதில் லாவிட்டால் நீங்கள் பசாசின் பிள்வாகளாய் இரு ப்பீர்களென்பதை அறிந்து தக்கப்பட்டு உங்களைப் பட்சமாய் அழைக்கிற இயேசுவை கோக்கிச் சுத்த இருதயத்தை எங்களுக்குள்ளே உண்டாக்கீ எங்களி ல் இருக்கிற அசுத்த ஆலியை நீக்கிச் சுத்தமான ஆ வியைத் தாருமேன்று வேண்டுதல் செய்யக்கடனி

நீங்கள் சிந்திக்கவேண்டியது கிறிஸ்தநாதர்பாவி

அவர் ரிமித்தமாகச் சந்தோஷத்தையாவது தக்க கவை இரட்சிக்கும்படிக்குப் பட்ட பாடுகளையும் மர த்தையாவது அனுபவிக்கவும், சகல அக்சிரமங்க ணத்தையுமேயல்லாமல், சாதிவேற்றுமையையும் மேட்டி மையையுமல்ல. ஆதலாற் கிறிஸ்தவர்க ஞக்கேற்ற ஒழுங்கின்படி அன்பாயும் மனத் தாழ் மையாயும் ஒருமையாயும் நடக்கத் தொடங்குவீர்க ளாக. இயேசுமாதர் உங்களுக்கு வேண்டிய பெல வையுர் தம்முடைய ஆசீர்வாதத்தையும் அருளிச் செய்யக்கடவர்.

> தலைவணங்காத தந்தீரயூகிகள் மலைவுடன்மயங்கி மதிகேடச்செய்து திடமுடைமன்னநர் திகைப்புடனடுங்கக் கிடுகிடேன்றெவருங் கீழ்ப்படவருளிப் பழையசர்ப்பத்தீன் பற்கணைத்தகர்த்துப் பாப்பேனுங்கொடியபாதகணையும் நசுக்கி அஞ்ஞானமாமிருட்பிளம்பதையோட்டி மெஞ்ஞானமாமருட்பரகதீகாட்டுஞ்,

சத்தியவேதநெறியிலோழ்கும் ரிபுணரே, புதின

மொன்று கேட்டீரா ?

தேவேசாபம் பலித்துச் சீவபிராணிகள் யாவும் ச லப்பிருவையத்தினுலொருமுறை அழிக்கப்பட்டது ஒ ர்வீரே. இன்னும் ஒர்முறையப்படிச்சம்பவித்தால் தப்பிக்கொள்வோமென்று வானத்தை அளாவத்த க்கதாய்ப் பாபேவலக்கட்டினவர்களின் பாடுக் தேர் வீரே. பெகோவா ஆர் ! நான் அவரை அறியேன் என்று அகந்தையாய்ப் பேசின அவனுக்கும் அவன் சனத்திற்கும் நாணற் கடலின் ஈடுவில் நடந்ததே தென்றும் அறிவீரே. நமது வேதத்தை வேரற்க்க த் துணிந்த பராக்கிரம் இராச்சியத் தவல்வரின் முடி கள் தகர்ந்ததுக் தெரிவீரே. இதனுல் விளங்குவ தென்ன? தனக்கடாச் சிங்களர் தன் பிடரிக்குச் சேதமென்றது சத்தியமல்லவா ? நல்லது நமது தேசத்தின் தற்கால சீரைப் பாருங்கள். சைவச மையிகளுங் கிளம்பிப்பார்க்கிறர்களாம். வேகுகெ ட்டி! பின்வனச் சைவர் தழைக்கிறதே. சைவ சித்தாந்த வேதாந்த போதவனகள் பேராறு கங்கை யாய் நாடெங்கும் பாய்கிறதே. கிறிஸ்துமதக் தேய் கிறதே. மெஞ்ஞானதீபிகை ஒளிவழியேனு ஈற்சு டர்களும் இன்னும் இவைபோவ்வன பிற ஒளிகளு ம் நல்வெளிச்சங்காலில் நமது சமைய் போதகமா கிய ''மிலேச்சர்'' இத்தேசத்திற் கொண்டுவந்த கய மலேச்சி தேத்தத்திற்கு பார்க்கு தீமிரபடலத்தை நீக்கிப்போக்குகீன்றதே. பார்க்க மா? பார்த்தக் கண்பூத்தீமா? என்ன நிவனக்கி நீர்கள்? உங்கள் முற்பிதாக்கள் தேடிவைத்தகா ணி, பூமி, கனம், தனம் யாவும் அவர்கள் பின் வேதான் போய்விட்டனவா ! பாப்பேன்பவணக் தேவனென்று சொல்லி முேமான் கத்தோவிக்கரா ன் எங்கள் முன்னோ் இப்போவும் அப்படி நடந்து வருசிறுர்கள்தானு ? அவர்கள் பிள்வாகளாசிய நா ழம் இப்போ றேமான்காசர்தானு ? பின்வனப் பே சவேண்டியதென்ன? மூலவேர் அறந்ததால வி நட்சம் மணல்போட்டு அவணகட்டினுல் வேதகா லமாய் நீன்றுதான்விடுமென்றதை ஆர்தானறியார் கள். உடம்புவளந்த கழதை உப்புக்களத்தீற்குப் போணுற்போலல்லோவிருக்கிறது.

படைத்தவர் காப்பாற்ற அறியாரோ! பையை நாட்டினவர் அதைத் தாங்கீ ஒங்கி வளர ச்செய்ய அறியாரோ! தம்மை வணங்கும் ஸ்தலங் களாக அனேக ஆலையங்களை எழும்பச்செய்கீறர். சொன்னுற்கோபிப்பார்கள். மாவிட்டபுரத்திலோ ன்று, நல்லூர்லோன்று, வண்ணர்பண்ணயிலோ ன்று. இப்படிக்கோவில்கள் அனேகமாய் எழம்புகி ன்றன. சங்கைபோந்த பூரையர் ஒவ்வோர த றிச்சியிலும் ஒவ்வோர சிறுச்சிறுக் கோவில்கட்டு காலங்களின் கோல விக்கவென்றெண்ணினர். ங்கவளக் கண்டாரில்லைப்போலே. தேவன் என் னசெய்வித்துவருகிர பேன்பதை கீங்கள் காணவில் வலம்; ? ஒவ்வொரு தறிச்சியில் ஒன்றல்ல ஒன் றுக்கோன்பது கோயில்கள் எழும்பச் சேய்கிருரே. மெய்தான், கட்டியெழப்புகிறபொழுது பாம்பு, பல் லி, வெளவால், தருவி முதலியவைகள் உறை ந்திருக்கட்டும். வேவை முடியும்பொழுத ஆருடை ய வாசஸ்தலமென்றறிவதருமையல்ல. கற்கண ப் பொளிந்த நல்லகிற சட்டுச் சித்திரம் தீர்ந்த வ யிர மரம் மூட்டி வேலைகள் நடக்கின்றன.—பே ர்பெற்ற தலங்களாய் நடக்தேறிவருசின்றன. சக லருக் தங்கள் பாகங்கவளக் கொண்டுவரட்டும்,

அப்போழதேஅவைதேவாலையங்களாகும். யவேதத்தைப் பரப்புகிறதற்காகிய ஏது கோத்தும் குறைவாயிருக்கத அதுவும் முத்திப்பாகின்றது. நட்டுமைப்படாமல் இலட்சணமான அட்சரங்கள் வரட்டும். அப்பொழுது சத்தியவேதத்தீன் பிரதிக வையும் பதிப்பிக்கலாம்.

மேலும், எங்கள் நாட்டவர்களின் கோலம் அறி தங்கள் பாடு மோசமென்று காணும்பொ ழது வசைசொல்லி ஏசுவதும் வாடிக்கைதான். எங்கள் மகமாசாவைப் பார்த்து வெள்வளக்காரா என்றுல் அவர் மகத்தவங் குறைவாபா? எங்கள் நாட்டில் மேல் வருணத்தோளகிய வேதியரைப் பா ப்பாரென்றுவ், அவர் பறையாய்ப் புன்மை நிறை வாரா ? பின்வனத் தேச்சன் குமாரனேஸ்றல் பட் சைசெய்யாரா ? பாதிரியே, பாதிரியே என்றல், ஆவர் போதணை பொய்த்தப்போமா?—சரி, ஏழை யாகிய ஒருவனுடன் எதிர்த்தாற் கல்லும் பொல்லு ம் வேல்ஸ்டுந்தானே. ஐம்பதபேருக்கு விமோதமாய் ஐம்பதினுயிரம்பேர்தானே வெகு பேலசாலிகளேன் பது தீண்ணந்தானே. இதனுற் சைவசமையிகவன இழிவாய் பேசுதலாமா ? அல்லவே, அவர்கள் எங் கள் தேசவாசிகளல்லவா ? எங்கள் சினேகிதால் லவா? எங்கள் பேற்றுமல்லவா? உற்றுமல்லவா? காரியங்களின் தற்கால நிலையைச் கண்டு அவர்க ளுக்காகப் புலம்புகீறேம். அவர்களுக்காகக் கல ங்குகீறேம். ஓய், ஒய், உங்கள் டுபலன் ஓர் இ ங்குக்கும். ஒய், ஒய், உங்கள் டிபல்ன நோ 2 மைப்போழ்தில் வெளித்ததே. உங்கள் தவலவன் இவ்வளவு பேராளியா ! உங்கள் இரட்சகர் இன் இய் உங்கள் பக்கமே ரிற்பாராயிலுங்களிலோருவ ன் ஆயிரம் பேரையும் இரண்டுபேர் பதினுயிரம்பே ரையும் மடங்கடிப்பீர்களே. கையினுல் வெட்ட ப்படாத மலையிலிருந்துருள்ட சிறிதாகிய கல்லும் போன்னும் வெள்ளியும் வேண்கல்மும் இரும்புங் களிமண்ணுமான பேரிய சிவையைச் சின்னபின் னமாய் கொறுக்கினதாகில் மட்சிலையாகிய இப்போ ய்ச்சிவையைக் குறித்துப் பேசவேண்டியதென்ன? விழித்துப் பார்க்கிறர்களா? தண்டியின் கீழ் வெ ள்ளம்வந்ததின்பின்றஅவணகட்டப்பார்க்கிறது? எ ன்ற கொய்ச்சாடியிற்றீப்பற்றிச் சுவாலிக்கையிலோ ர் திவலைத் தண்ணீர் தெளித்தாற்சுவாவை தணி யுமா ? கொலைக் களத்திற்கென்று ரியமிக்கப்பட் ட ஏருத உலகர் தன்வனக் கொள்ளுகிறதற்கேலா தேன்னத்தக்கதாய் உரத்தக் கொழுத்தப் பருத்தா ஹம் துமேடுக்கப்படுமேன்பது சத்தியம். பின்ண யோடியுழல்வதாலாவதென்ன ? கடைசியில் கே புகாத்கேசர் சொல்லியலிதமே இஸ்ராவேலின் தே வவனப்போலொத்த தேவ்குரென்று சொல்லவரா தா! பார்வோனின் முலமாய்த் தேவ மகிமை வி எங்கியவிதமே ஈம்மிடத்தஞ் சம்பவியாதிருக்கும்ப டி இடைவிடாத பிரார்த்தியுங்கள். இப்படியே, ச த்திய கடவுள் தமது மகிமைக்கென்றேற்படுத்தப்ப டாதவையாயினும் யாவையுக் தமக்கெனவே முடி ச்கிகுர். இவ்விதமே '' பராபரன் கம்முடைய பங் கிலிருக்க ஈமக்கு வீரோதமாயிருப்பவனெவன்? "

இங்ஙனம், கடர்காவரக.

உதயதாரகை.

துஅள்டுல் ஹி கார்த்தி. மாதம், மசர் தேதி.

யாழ்ப்பாணம்—மரணசங்கதி.

வட்டுக்கோட்டையிலிருக்கும் நவசிவாயமுமன்ப வநனடைய சிறுபெண்பிள்ளை போனமாகம் மூன்*ரு* ந்தேதி மாணமடைந்தாள். இந்தப் பிள்வளயின்வ யத ஒன்பது. பேற்முர் அஞ்ஞாளிகளாய் இருந் தாலுஞ் சிறபெண்ணே சிறிஸ்தாரதரிடம் விசுவா சிபாயிகுந்த மரித்தாளென நம்ப ரியாயமுண்டு. ஐந் தாவயது முதல் கிறிஸ்து மார்க்கப் போதவனையை டைந்தவளாய் இருந்தாள். ஏழுவயதில் சேர்ச்சுமி சியோனுர்மாசால் ஸ்தோபிக்கப்பட்டிருக்கிற பேண் பிள்ளைப் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்ந்து படித்தாள். பள்ளிக்குடம் முகிந்த வீட்டுக்கு வந்திருக்கும் நாட்க ளில் தன் சடோதேர சடோதேரிகவாயும் தன் பாராய மான பிறரையுங் கூட்டி அவர்களுடனே வேதவ கன்ம் வாசித்திச் செபம்பண்ணுவது பழக்கமோயி ருந்தது. இவள் தாண்பமாயிருந்த நாட்களில் இவ்ளி டங் காணப்பட்ட குணமானது கிறிஸ்தவர்களுக்கு ச் சர்தோஷத்தையும் மற்றவர்களுக்கு ஆச்சரியத் தையும் விவளத்தது. அவ்வளப் பார்க்கப்போன ச கலரையுக் தனக்காகச் செபம்பண்ணும்படி கே டடுக் கொண்டாள். . பிறர் செபம்பண்ணின் வே வளயில் அதிக தேகவருத்தங்கள் இருந்தும் அவைக ்வாத் தாங்கிக்கொண்டும் அமைதியுடனேயுங் கூ ர்மையுடனேயும், பிசார்த்தவனையக் கேட்பாள். இதுவுமல்லாமல் தானுஞ்செபம்பண்ணுவாள். த

ன் பெற்றுருக்காகவுஞ் செபம்பண்ணி வந்ததமல் லாமல் அவர்களும் மோட்ச பக்குவவான்களாய் வரவேண்டுமென்று விரும்பினுள். ஒர் அம்மா மோ ட்சம்போக விரும்புகினமோ என்று கேட்டதற்த, என் பிதாவும் மாதாவும் மோட்சத்தக்கு என்னுட னே வருவார்களாகில் மேத்தச் சக்தோஷமாய் இர க்குமென்று சொன்னள். சாகிறதற்கு இரண்டுகா ட்களுக்கு முன்னமே (Mr. Howland) ஐயரவர்களி டக் தான் தானஸ்கானமடைய விரும்புகிறேன் எ னாக் கேட்டாள். கீதன் தானஸோனமடையே வி நம்புகிறுடுயன ஐயர் கேட்டதற்கு நான் கிறிஸ்தலி துடைய பிள்ளாயாயிருப்பதினுல் என மறுமொழி யாகச் சொன்றுள். அன்று சாயந்தாமே மேரியே ன்னும்பெயர் தட்டப்பட்டு ஞானஸ்நானம் அடைந் தாள். ஐயமார் சுட்டம்முடித்தபீன் செபம்பண்ணி ஞர். செபத்தின் முற்பதுதியில் கிறிஸ்த இரட்சி ப்பைச் சம்பாதிக்கும்படி பட்டபாடுகளாச் சொல் லி அப்பாடுகளின் ரிமித்தம் தன் பாவங்களை மன் னிக்கும்படி கேட்டுக் கர்த்தருடைய செபத்தைச் சோஸ்வி முடித்தாள். சாகிறதற்குச் சற்றுமுன்னி தாகத் தன்வனப் பார்க்கப்போயிருந்த உபதேசியா ரைத் தனக்காகச் செபம்பண்ணும்படி கேட்டுக் கொண்டாள். சாகிறபொழுத பூரண புத்தியுள்ள வளாயும் மணச் சம்தோஷமுள்ளவளாயும் இருந்தா ள். இப்பிள்ளை மாரீத்த மாணத்தைப் பார்த்தவர் களார் நீதிமான் மரணித்ததைப்போல மரணிக்க ஆசைப்படாகல் இருப்பார்கள்.

பேதிவியாதி. - ஒரே முறையில் அனேகரை மடி க்கின்ற கொள்ளனரோயென்னும் பேதிவியாதியாழ் ப்பாணத்துப் பற்பல பததிகளிலுமுண்டாகி அனே கரை அழிவு செய்துவருகிறதினுல் பிரதானமாய் வ றிதுநம் புனிதமற்றவர்களும் இவ்வியாதிக்கு அகப் பட்டு இறந்துபோகிறுர்கள். அவர்கள் வியாதிக்கே ற்ற ஒள்ஷதஞ் சாப்பிடுகிறதுமில்வலை, சாப்பிடவு ண்டானவேவைக்கும் அவர்கள் அதில் நம்பிக்கை வைக்கிறதுமில்வல. எங்களுடைய பள்ளிக்கூட ங்களும் ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய தருணங்களில் நாங்கள் வைக்கும் தேவாராதவனையும் இவற்றுல் அ திக தூரக் தடையாய்ப்போயிற்று. சனங்கள் இக்த வியாதியுடனேகூடி உறவாடிப் பழகிக்கொள்ளுகிற தைவிட்டு அச்சத்தீல் அமீழ்ந்திப்போயிருக்கிறர்க ன். நாங்கள் கொடுக்கும் மருந்தை அவர்கள் நம் பி அதை ஏற்றபிரகாமக் தருணமறிக்கு சாப்பிடுவா ர்களாசில் அனேகர் தப்பிப்போவார்களேன்பதற்கு

கோளும்பு.—இலங்கைத்தீவுக்கு மகாமாசாவாயி ருந்த லோட்தோறிங்டன் என்பவரும் அவர் சுமுசா சுழும் போன மாசம் ஏழார் தேதி காலியிற் சப்பலே றி இங்கிலார்தாக்குப் போய்விட்டபடியால், அவரி டத்துக்கு வேடுமுறவர் வரும்விவும், ஆலோசவன ச் சக்சிடுத்தாராபிருந்த மேக்காதீத் துரைமகாரசா வாக எட்டார் தேதி கியமிக்கப்பட்டார்.

மோரிசு தீவிலிருந்து எங்கள் புதிய மகாமாசா இ ந்த மாசம், எ. தேதீ கொளும்புக்கு வந்துசேர்ந்தாலி

எந்சலேம்.—எந்சலேம் நகரத்தில் அதாவது சீ யோன் நகரியில் யூதர் திரும்பவுர் தேவாலயங்கட் டும்படி தருக்கதேசத்து வேவலதோடங்க அரசாட் சியாரிடம்சூந்த யூதர்கள் தத்தவம்பெற்ற ஆரம்ப ம்பண்ணுகீரர்கள்—அத அழகிலும் அலங்காரத்தி லும் சாலோமோனுடைய தேவாலயத்தக்குச் சரி வரும்படியாகக் கட்டுவதே அவர்களுடைய அபிப்பி பாயio. இதற்கென்று செலவிடும்படி அமேரிக்கா வில் மாத்திசம் சேர்த்தபணம், உயது அநாநு. பவுண், கூ. சிலிங்கு, அ. பென்ஸ்.

காலசுபாபம்.—இலங்கைத்தீவுக்குத் தென் பகு தியில் வேத நாளாக மிதமழைபெய்தது. இவ்வி டத்தீலும் வேளாண்மைக்கேற்ற கற்கால மழை பெய்ததிருல் வயல்களிலும் தோட்டங்களிலும் அ திகம்வேளாண்டையவிவளச் சல்உண்டாகிறதற்கேது. வாயிருக்கின்றது. இவ்விதமாக நாடுகள் முன்னெ ருக்காவஞ் செழித்திருக்க நாங்கள் கண்டதில்வை. ஆகிலும் நெல்லுக்கு இன்னும் அதிகம் வெள்ளம் போடவேண்டியிருக்குது. சீக்கிரம் மிகு மழைபெய் து எங்கும் வேள்ளம்பெருகுமென்று காத்திருக்கி

பாப்புமதம்.—இற்றைக்கு ஏறக்குறைய, உா. வ ரடக்காலமாகப் பாப்புமதாநுசாரிகள் தங்கள் மத த்தைப் பிரபல்யப்படுத்துக் தொழிலிலேற்பட்டிருக் தாறும், சனங்கள் பிரயோகிக்கும் பாஷைகளாக அவர்கள் வேதாகமத்தை மோழிபெயர்த்து நிறை வேற்றப் பிரயாசப்பட்டு நாடினவர்களாக யாகோ ன்றிறுமெழுதிவைத்து இருக்கக்காணவில்லை. சா தாரண சனங்கள் விளங்கிக்கொள்ளத்தக்க பா ் வைஷயில் எழுதப்பிம் வேதாகமமே பாப்புமதத்தி ற்தப் பிராணசத்தருவாயிருக்கின்றது.

பிரதேச சமாசாரம்.

அத்தேனே நகரியிற் பிரஸ்தாபமான கல்லூரி கு மந்திரியாயிருக்கின்றவரைத் தராலோசவைபண் ணிக் கோன்றபோட்டார்கள்.—ஆஸ்திரியருக்கும் பறுசியருக்குர் நேரிட்ட யுத்தங்களை விலக்கி இருக ட்சியாரையுத் சமாதானப்படுத்தம்படி உறுசியார் இ வணக்குக் தொடங்கின காரியத்தைச் சரிக்கட்டிக் கொண்டார்கள்.—இந்துதேசம் அவனத்திற்கும் த ளைகக்கறையிருக்கின்ற சிறீ சால்ஸ் கேப்பியர் என்ப வரிடத்திற்குச் சிறீ லில்லியம் கொம் என்பவர் நே மிக்கப்பட்டார் —கேல் என்னும் பேணீயுடைய க த்திகட்டி ஒருவன் ஆகாயமார்க்கமாய்ச் செல்லும் படி ஒரு கூட்டை உண்டுபண்ணிக் குதிரையிலேற் றி அதிற்குட் சென்று ஆசாயகமனமாய்ப்போய்த் தி கும்பவும் பூமிக்கு வந்தான். அவனுக்குதவிசெய்யு ம்படி ஏற்பட்டுரின்ற சனங்கள் அவன் வந்திறங் தம் இடம் இன்னதென்றறியாமல் கையிலேயிருந்த கயிற்றைப் பறியவிட்டார்கள். அக்கேமம் அவ ன் ஆகாயத்துக் கெகப்பட்டு ஒரு கட்டை தூத் துக்கு மேலே அந்தாத்திற் சென்றது கண்ணுக் குத் தெரியவர்தது. பிற்பாடு அவன் எத்திசையா ர்க்கமாய்ப் போனுனென்று தெரியவில்லை. மற்ற நாள் அவன் கூட்டிலேறிப்போன திக்கைப் பார்த் தவேடையில் ஒரு மனிதன் விழர்து இறர்தகீடக்கக் கண்டு அவணத் தலாம்பரமாய்ப் பார்த்தவேண யில் ஆகாய இரதத்தில் ஏறிப்போன கத்திகட்டியெ ன்று தெரியவந்தது.

தென்மார்க்கருக்கும் உலார்தாக்காரருக்கும் ஒர் வல் யுத்தம் தீரும்பவும் நேரிட்டது.—அதில் இநக ட்சியாருக்குள்ளும் வெகு இரத்தத்சிந்ததல் உண்டா யிற்று.—பிறகிட்ட பத்து வருடத்திற்குள்ளே இஸ் கொத்திலாந்து தேசத்தில் நாற்பது கோவில்கள் க ட்டப்பட்டதமன்றி ஐம்பத தருமார் உரோமான் க த்தோலிக்க மிசியோனிற் சேர்த்தக்கொள்ளப்பட் டார்கள். — பிறசிட்ட ஆவணி மாசம் வரைக்கும் பி ரதேசங்களில் இருந்த நியூபோர்க்குப் பட்டினைத்திற் த வந்தேறுதடியாய்ப்போனவர்கள், மிஅதநொகுஉ. துஅளசுகம். ஆண்டு ஆவணி மாசம் மாத்திரம் போ னவர்கள், உஅதநிளையில் சமுத்திரத்திலேபோகும்கப் பல்முதலியலற்றிற்குவெளிச்சங்காட்ட **இந்ததே**சத் தில் வைக்கும்படி. இரும்பினுல் ஒருவிளக்குக் கூண் டு சீர்மையில் செய்யப்பட்டுமுகிந்தது —உவேஸ்ச்சு என்னும்பேபையுடைய ஒரு குருடனிருக்கிறன். அ வன் அந்தந்தப் பருவ காலங்களில் தன் சோய பிர யாசத்திறைலே நாறுவகையான புட்பங்களையும் உ ண்டாக்கி அலங்கார புட்பங்கள் எணவயென்றும் அலங்காரமற்றன எவையென்றும் பதத்தறிந்த, அ ந்தந்தப் புட்பங்களுக்குள்ள இலட்சணங்கள், தன் மைகள் முதலியவற்றை சடுத்து விபரித்துக்காட்டு கிறுன். அமேரிக்கா தேசத்தைச்சேர்ந்த உலிஸ் கோன்சையென்னும் இராச்சியத்தில் பேதிவியாதி க்குச் சமானமான ஒருவியாதி உண்டுபட்டு இரண் டு நாவளக்குள்ளே நூற்றுென்பது பேரைக் கொன்று GUTLLE.

நற்செய்கை.—அமேரிக்காவின் ஐக்கியகேசக்கி ல் தங்கசாலைக்கு முதலாளிகளிலொருவராயிருந்த கீக்கொல்ஸ் விட்டிலென்பவர் ஒரு நாயிற்றுக்கிற கை தமது எழுத்துக்காரியஸ்தவன் கோக்கி கீ இன் றைக்கு எனக்கு வேவைசெய்து தாவேண்டுமென்று கேட்டார். அன்றைத்தினம் நாயிற்றுக்கிழமையாய் இருந்ததீனுல் அவன் மாட்டேனென்றுன். அதற்கா க அவண வேஷலயிலிருந்து தள்ளிப்போட்டார். இவனுடைய மாதாவும் இவனுடைய சம்பளவர வைப்பற்றியே பிவளத்தவக்காள். சம்பளமும் இ ல்லாமற்போயிற்று. அதிலுங் கோஞ்சகாவாயிற்பி இ ற்பாடு, வே*ளெ*ரு தங்கசாலலக்க ஒருவணப் போ க்கிஷபதியாக நிசமித்துத் தரவேண்டுமென்று சிறி துபேர் மேற்சொல்லப்பட்ட விட்டிலென்பவரிடத் தில் கேட்டபொழுது, அவர், முன்னே தான் தள்ளி வை த்த இவனே அதற்குத்தகுந்தவணென்றெண்ணி இவவனச் சுபாரிச்பண்ணிலிட்டு அவன் உண்மையு ள்ளவனென்பதற்கு அத்தாட்சியாக முன்னே அவ ன் தனக்குச்செய்த காரியத்தை எடுத்தச் சொன் அதேன்னவெனில், " கீங்கள் அவண கம் பலாம் ஏனென்றுல், ஞாயிற்றுக்கிழமையில் எனக் கு வேலைசெய்ய மாட்டே ெனென்று விட்டான் " என்

MORNING STAR.

Jaffna, November 14th, 1850.

CHOLERA.-We are sorry to say that this terrible scourge continues to prevail in many parts of the Province. It usually continues only a few weeks in one place, but rapidly breaks out in others. Many of the people, especially of the poorer classes, are, almost without warning, called out of time into eternity. They have in most cases, no medicines, and no contidence in them when they can be obtained. The influence of the cholera on missionary operations is disastrous. Our schools and congregations, are, for the time, almost entirely broken up; and though in some cases the people are more disposed to lend a listening ear to the sound of the Gospel, in general, access to them at such seasons is rendered more difficult. Instead of becoming accustomed to this disease, they dread it more and more; and stand, as it were, paralyzed by fear. Many of them might be saved had they confidence in our medicine and would take it seasonably.

MATHEMATICAL .- We have received answers to the mathematical questions proposed in the last Star, but on account of the length of the solutions and the difficulty of putting them in type, we only give in brief their respective answers

To the question, proposed by W. A., the answer, as given by T.B., of Batticotta Seminary, is the numbers 48, 121, 456, and 792. The answer to Y. P. is 57.5 ounces of silver. This answer is given by C. L. W. K., also of Batticotta.

THE WEATHER .- Our friends in the southern part of the Island have been complaining of unusually heavy rains and unpleasant weather. In this Province the rains have been very seasonable and pleasant. The paddy fields on low grounds, and dry grain on the higher lands, were sown early, and the prospects of a plentiful harvest are very fine. We have never seen the country appear more beautiful. The rice fields, however, now need to be flooded and we may shortly expect heavy rains.

We learn from the Colombo papers that Lord Torrington and family sailed for England on the 7th October, on board the Haddington Steamer from Galle. Also that the Hon. C. J. MacCarthy was sworn in as Lieut. Governor on the 8th ultimo.

Sir George Anderson, our new Governor, arrived at Colombo on the 7th inst., per ship Buckinghamshire from the Mauritius. The vessel left that island on the

SIGNIFICANT FACT .- Although the Jesuits have been engaged in the work of missions among the heathen more than 200 years, not an instance is on record where they have sought to accomplish their work by translating the Scriptures into the language of the people. Popery has no greater enemy than the Bible, in a language that the common people can un-

REBUILDING OF THE TEMPLE AT JERUSALEM.—It is stated that the Jews have obtained a firman from the Porte, granting them permission to build a Temple on Mount Zion. The projected edifice is to equal Solomon's Temple in magnificience. More than a million of dollars are said to have been collected for this purpose in America alone.

THE MINES OF GREAT BRITAIN .- A late number of the Edinburg Review contains a very interesting arti-cle on this source of national industry. There are em-ployed in the mining operations 193,000 persons, and in the metallic arts and manufactures 142,000. The in the metallic arts and manufactures 142,000. The annual profit is £4,000,000. The yearly produce of copper is 15,000 tons; of lead 50,000 tons; of tin 5,000 tons. The produce of iron is 2,200,000 tons. The produce of coal in 1846 was 37,754,750. In 1837, the annual produce of the mines of Great Britain was valued at £25,000,000; since then it has greatly increased.

How to stop a Man Preaching.—When Whitfield became a popular preacher, it was agitated in the Privy Council, that some method should be used to stop his preaching. Lord Chesterfield being present, turned upon his heel and said, "Make him a Bishop and you will silence him at once."

WEEPING COMPASSION.

The Rev. Albert Barnes, in closing a discourse on revivals of religion, uses the following impressive langunge in illustration of the Divine compassion for the souls of ruined and perishing men :

guage in illustration of the Divine compassion for the souls of ruined and perishing men:

A heathen monarch once rose up from his throne, and covered himself with sackcloth, and was followed by his court and nobles, and by all the people, in a solemn fast for three days. Who adjudges that the bosom of the king of Nineveh in this was swayed by any improper feeling? Another heathen monarch, at the head of two millions of men, sat down and wept. In a hundred years, said he, all that mighty host will be dead. The vision of Xerxes extended no further. He had no tear to shed over their doom beyond the grave. How different that feeling from the view which excited our Redeemer to weep! His tears fell because he could see beyond the tomb; because he saw the unending career of the never-dying soul; and knew what it was if the soul should be lost. And this multitude that we see in this city; this gay, busy, thoughtless, volatile, unthinking throng that sweep along these streets, or dwell in those palaces, or that crowd these theatres or these assembly rooms, where, oh where, will they be in a hundred years? Dead; all dead. Every eye will have lost its lustre; every frame its vigor; every rose shall have faded from the cheek; the charms of mosic shall no more entrance the ear; the fingers shall have faded from the cheek; the charms of mosic shall no more entrance the ear; the fingers shall have faded from the wind a part! with ears attuned to sweeper sounds, and with eyes radiant with immortal brilliancy, and with a frame braced with the vigor of never dying youth. Part, alas! how large a part! in that world, a view of whose unutterable sufferings, drew tears from the eyes of the Son of God! Each man that dares to curse dehovah on his throne; each victim of intemperance and lust; each wretch on which the eye fastens in the lowest form of humanity, has an immortal nature that shall extends in the lowest form of humanity, has an immortal nature that shall lust; each wretch on which the eye fastens in the low lust; each wretch on which the eye fastens in the low-est form of humanity, has an immortal nature that shall live beyond the stars, and that shall survive when "the heavens shall be rolled together as a scroll!!" The shadowy vale of death will soon be past, and the thoughtless and guilty throngs will be found amid the severe awful scenes of eternal justice! Christian, pray, pray, oh pray for a revival of pure religion in the guil-ty cities of our land.

TEN RULES FOR PRESERVING HEALTH.—1. Rise early and never sit up late.—2. Wash the body every morning with cold water, by means of a large sponge, or by pouring chatties of water over the head, and rub it dry with a rough towel.—3. Take exercise regularly every morning before breakfast.—4. Avoid sitting too long at business without rising and moving about a few moreous and thus caliering the extent.—5. Deink too long at business without rising and moving about a few moments and thus relieving the system.—5. Drink water.—6. Avoid spirits and fermented liquors of every kind.—7. Keep the head cool and sleep in an airy apartment.—8. Eat no more than enough, and let the foodbe plain.—9. Let your supper be light if you take any.—10. Study to procure a tranquil mind and a cheerful temper.—These are golden rules for health.

CHANGE! CHANGE! CHANGE!-Time is the preacher. Change is the tone he harps on as he hurries along. Change! he shouts as he lays his hand on the mountain Change! he shouts as he lays his hand on the mountain peak, and powders it to dust. Change! he thunders as he twists the hale oak upby the roots. Change! as he scatters the thistle-down to the wild. Change! he wis-pers as he turns the beaver of the young man, and points with a grin to the tottering step of the aged. Change! as he brushes the vermillion from the cheek of beauty; and Change! he grumbles forth as he lays his hand on the shoulder of him of broad chest and iron scarce, and only is to the graye! Change! is his last. mismant on the smoother of min of broad criest and ifor nerve, and points to the grave! Change! is his last word to his emissaries, when he sends them forth on their rounds to overturn and destroy.

A GLORIOUS CHANGE.—Conversion is the most glorious work of God. The creation of the sun is a very glorious work—when God first rolled him flaming along the sky, scattering out golden blessings on every shore. The change in spring is very wonderful—when God makes the faded grass revive, the dead trees put out green leaves, and the flowers appear on the earth. But far more glorious and wonderful is the conversion of the soul! It is the creation of a sun that is to shipe for eternity: it is the spring of the conversion of the soul! It is the creation of a sunthat is to shine for eternity; it is the spring of the soul that shall know no winter—the planting of a tree that shall bloom with eternal beauty in the paradise of God!—M Cheyne.

THE BEST RECOMMENDATION.—Nicholas Biddle, Esq., late President of the Bank of the U. States, once Esq., late President of the Bank of the U. States, once dismissed a clerk, because the latter refused to write for him on the Sabbath. The young man, with a mother dependent on his exertions, was thus thrown out of employment by what some would call an over-nice scruple of conscience. But, a few days after, Mr. Biddle being requested to nominate a cashier for another bank, recommended this very individual, and mentioned this incident as proof of his trustworthiness.—"You can trust him," said he, "for he wouldn't work for me on Sunday."

UNITED STATES.

The following extracts from a letter recently received from a gentleman in Washington, U. S. A., presents some views and facts respecting American politics, which will be interesting to our readers.

ing to our readers.

General Taylor, the President, after a short illness of bilious cholera morbus, assuming a typhoid character, was suddenly called away from earth. It was known throughout the whole land that he was dangerously ill—for the magnetic telegraph earied the itidings everywhere in a moment. Just before mid-night, on the 9th of July—the deep tolling of a bell was heard in the Pennsylvania Avenue. The same mourful sound was heard in the Pennsylvania Avenue. The same some of the dead of night. It was the signal that the spirit of our Chief Ruler had passed away to the eternal world. Next day both houses of Congress met to receive official information of this impressive and solemn event. The aspect of the Seante was said to be peculiarly interesting. A deep and unfeigned emotion was very visible there, as indeed it was all the country over. No one in the Senate spoke with more touching propriety than General Cass, who had been the rival and defeated candidate when General Taylor was elected President.

was all the country over. No one in the Senate spoke with more touching propriety than General Cass, who had been the rival and defeated candidate when General Taylor was elected President.

At noon the Senate proceeded to the Hall of Representatives, and there the Vice President, in the most simple manner, without any attempt at form or eeremony, took the oath which made him the Chief Magistrate of more than twenty millions of people. It was regarded as proper that every thing except the mere necessary business of the oath should be dispensed with. The new President retired in silence and soon afterwards sent a message to Congress expressive of deep sympathy with them in the great calamity which had befallen the nation, and requesting them to have proper measures taken to have the funeral filly conducted. He closed the message with an appeal to them for assistance in trying the circumstances of his new situation and with an expression of reliance on God for the gift of requisite strength.

As the afflicted family of General Taylor were, of course, still in the Presidental mansion, Mr. Fillmore made arrangements that they might remain there so long as it was at all convenient to them, which when the proper time came, he requested them to do. He went to Willard's Hotel and remained at first simply as a private gentlemen, declining to perform any official act, or, in any manner to assume the privileges of his lifeh office until after the funeral of his predecesser.

Millard Fillmore, who now is the threenth President of the United States, was fifty years old last January. He bears on excellent reputation as a gentleman and statesman and great hopes are entertained that the will act wisely. He is regarded as conservative and moderate in his feelings and character.

General Taylor's cabinet immediately resigned, and Mr. Fillmore accepted the resignations of all, which was a judicious step. He thus starts united y moment the head of his cabinet as Secretary of State.

Mr. Fillmore is centrely a self-made man. He is

has made him I resident. In person, he is a fine looking man and his manner is altogether that of a polished gouldenan, dignified and refined.

Although not esteemed a man of brilliant talent, he is regarded as having very sound principles, great political sagacity and sterling common sense. Of course, we have yet to see whelier he will be quite equal to his new and sudden responsibilities, but the hope and belief is that he will be. There is not much that is new and interesting. The California and New Mexice questions still drag on their warry length, though the tone of all parties is more moderate than it was some months ago. The Nashville convention met and adjourned without doing much either of good or evil. Before they assembled it was rather clear that the great majority in the South would not endure any dismine measures. The chief difficulty now before the nation is the settlement of the boundary line of Texas and New Mexico. Texas claims we province of Santa Fe. She has no right to it but Mr. Polk officially concelled that it was hers. As the whole of New Mexico belongs now to the United States, the contest is between the Republic and Texas. The farry Texans talk of taking the disputed territory by force. This would, in ordinary times, be only a thing to laugh at, but an the present excited state of the South on the subject of slavery, any collision between Texas and the general government would be a very undesirable event. Texas and all who aided her would have to succumb or be crushed, if it came to a question of force, but this would be a miserable piece of work. It is a bad business to engage in a contest in which vietory would be almost as meltanchily and paintiff an event as defeat.

But notwithstanding his new cloud the political horizen is regarded as much more clear and promising, than it was in the winter. Great hopes are entertained from our new President. Indeed his accession to power will probably a ford many a good opportunity to change their position. If, as is supposed and hoped, he assu

It seems now to be well settled that the whole matter will

It seems now to be well settled that the whole matter will be arranged by debate and mutual concession, some time or other, unless the Texan difficulty should embroil the affair, and even this would probably not become very serious.

The death of slavery is drawing nigh and all of the existing agitation is but part of the dying struggle. The Northis beginning to see that it ought not to die too papidly, that more harm than good would result from kasty measures, and the South are beginning to see that they may be far worse off than they otherwise would be, if they refuse moderate concessions from the North.

He that falls in love with himself will have no

To the Editor of the Morning Star

DEAR SIR—HI you think the following deserving of a place in your paper, I shall be very much obliged by your publishing it. It is taken from a very amusing book called the "Working Bee."
If the lines are first read in regular succession, and then alternately, they will be found to convey a very different meaning. In an, dear Star, your constant reader, JATYSA, October, 1850.

J. H. E.

Happy the man must pass thro' life, If free from matrimonial chains; Who is directed by a wife, Surely much disappointment gains.

What tongue is able to unfold
The falsehood that in women dwell?
The worth in women you behold,
Is almost imperceptible.

Adam could find no solid peace
When Eve was given for a Mate;
Till he beheld a woman's face,
Adam was in a happy state.

For in the female race appear, Hypocrisy, deceit, and pride; Truth, darling of a heart sincere, In women never can reside. They're always studying to employ
Their time, in malice and in lies.
Their leisure hours, in virtuous joys
To spend, ne'er in their thoughts arise.

Let discord vex the men, I say,
Who make a woman their delight;
Who no regard to women pay,
Keep reason always in their sight.

"I'VE DONE SMOKING!"

Our friend delivered himself thus, honestly and in earnest. As he emptied his month of the last segar, our mouth became full—full of blessings.

Blessed is the man himself. He is more wise, more cleanly, more savery, and more reasonable than when he went smoking and pulling about like a locomotive. Blessed is the man's wife. She is the happier woman for the four reasons mentioned in the last sentence, and for many more. She had hoped against hope for the last puff; but it has been made at last. We seem to see her face brighten—her step is more elastic—her voice is sweeter—her welcome to her husband as he reaches home is more cordial. She has our hearty congratulations.

Blessed is the man's house. An unsavory spirit has gone out of it. More easily can it he kept neat and iddy. Old repellancies will repulse no more.

Blessed is the man's hope. A certain fragrance has left it; but not to the sorrow of those off in proximity with him. His ward-robe is minus a real annoyance, and plus the henediction of many a friend.

And blessed is the man's health. In the smoke and fire he so long kept up beneath his mostrils, he fed an insidious enemy. And his whole nervous and digestive system unites in the benediction we now indite.

And blessed is the man's pocket. A leak is stopped. As much as before will flow in, and less flow out. We seem to hear a voice from that quarter, there will be better days in this department of our master's dominion.'

And blessed be the man's resolution. May it tow-ce aloft, like a granite pillar, above all the smoke and earlier and the semile and the smoke and earlier and the semile and the smoke and earlier and the semile and the semile and the semile pillar, above all the smoke and earlier and the semile pillar, above all the smoke and earlier and the semile pillar, above all the smoke and earlier and the semile pillar, above all the smoke and earlier and the semile pillar, above all the smoke and earlier and the semile pillar, above all the smoke and earlier and the semile pillar, above all

master's dominion.

And blessed be the man's resolution. May it tower aloft, like a granite pillar, above all the smoke and fire that may assail it. That last puff! Beitthe last!

And, though the smokers will not pin, yet there will be enough to unite in a hearty Amen.

Roston Tougeller

Boston Traveller.

THINK AGAIN.

It is related that during the first few days of the reign of Queen Victoria, then a girl between nineteen and twenty years of age, some sentences of a court martial were presented for her signature. One was death for described as a solder was condemned to be shot, and his death warrant was presented to the Queen for her signature. She read it, passed, looked up at the officer who lad it before her, and said:

Have you nothing to say in behalf of this man?

"Nothing! he has descried three times," said the officer. "Think again, my lord," was her reply.

"And," said the veteran, as he related the circumstance to his friends (for it was no other than the Duke of Wellingston,) "seeing her Majesty so carnest about it, I said, He is certainly a very bad saidier, but there was somebody who spoke as to his good character, and he may be a good man for anght I know to the contrary."

"I thank you a thousand times," exclaimed the youthful Queen, and hastily writing Pardoned in large letters on the fatal page, she sent it across the table with a hand trembling with eagenness and emotion.

What a world of instruction, goodness and me philosophy is contained in these two words, think again. Could we adopt their spirit as the fulle of our lives, one and all, what a happy change wouldcome over society. In all our business and concerns, in our social and moral relations, our political and religious duties, what important results might follow, if on many, very many occasions, we yould think again before deciding upon acting.

We notice in an American paper a list of vinet, to

We notice in an American paper a list of ninety-two vessels, which sailed from the United States for Cali-fornia during the month of October and the first nine days of November, 1849.

OVERLAND INTELLIGENCE.

The French Revolution of 1843 has had its carriculare in Hesse-Cassel. The Chambers refused to support the existing Minister; whereupon the Minister and Elector sent the Chambers about their business—declared the country in a state of seign—published a series of ordinances against political meetings and the press—and resolved to carry on the Government on their own account. Less walke than the Freuch, the Hessiaus cooly took the case into a Court of law, obtained a judgment against the Elector, and organized a government of their own, without striking a blow. The Elector ran away to Frankforn with all possible speed. The country, considering that it has had within the week as complete a revolution as it well could, is perfectly quiet. If all revolutions can be completed as ensity, the old observation about revolution and rose water will lose its point.

The Minister of Public Instruction at Athens has been assessinated.

ssinated.
The Germanic Powers are said to be preparing to interfere

The Germanic Powers are said to be preparing to anothin the Doubli question.

It is said Russia has succeeded in reconciling Austria and Possia.

Sir W. Gomm is appointed to succeed Sir Charles Napier as Commander-in-chief in India.

The Queen continues in the North. The Haynau outroge in the absence of other matters affords a topic for editorials. A train on the Eastern counties line has deprived a number of human beings of life by dashing in among a gang of workmen before they could get out of the way.

The newspapers have made a narrative of the Rev. Mr. Gorban's performance of his pastoral duties since his induction.

Gorham's performance of his pastorni duties since his minup-tion.

Besth of Lieut. Gale, the Aeronaut.—The Bordeaux pa-pers bring an appalling account of the faul termination of Lieut. Gale's balloan ascent, on horseback, from the Hip-pedrome of Vinceanes; in the neighborhood of the city, on Sunday the 8th. Lieut. Gale had succeeded in reaching the ground with his prony, when the people who came to assist him, misunderstanding his directions, after the pony was releas-ed, let go the ropes. The unfortunate aeronaut, hanging on by his hands to a rope, was instantly caught up into the air with the balloon, which continued ascending for upwards of a mile. The next day a body was discovered in the direction taken by the balloon, which was identified as that of Licut. Gale.

Military—The command of the Bombay Army,—Major General Sir Joseph Thackwell in India, will, it is understood succeed in the command of the Bombay forces, on Sir Will iam Gomm's assuming the higher office of Commander-in-Chie

Denmark and the Dutchies.—The severest engagement that has taken place between the two armies since the battle of Idsteld occurred on the 12th instant,—the Schleswig-Holstein troops having made a reconnoissance towards Eckemforde and Missunde in a strong force, and attacked the bridge across the Schlein at the latter point, but without success. The battle, like that of Idsteld, was very sangularry, especially near Eckemforde, the out works of which were taken and retaken by the work of the properties of the Idstellation of Idstellation of the Idstellation of Idstellation of the Idstellation of Idstellation Denmark and the Dutchies.—The severest engagement that

olic Church at Brussels.
Forty-six churches have been erected, and fifty clergymen added to the Roman Catholic mission in Scotard, during the

Forty-say chirches nave usen referees, and they congymen added to the Roman Catholic mission in Scotamd, during the last (an years.

The whole number of emigrants arriving in New York from foreign parts during the month of Aggust last, was 13,562. During the same month in 1819, the number was 28,570.

An tron lighthouse has just been finished at Birmingham for Middleun Foint, Saugor Island, India.

The Quio, Indiana, and Bhuois, United States, Telegraph Company has now taken a new organization. It is one of the most extensive lines in the world, and has now a thousand miles in working order. Such is the extension of the telegraph system in the thinly peopled countries of the Far West, while it can hardly be said that the telegraph is in general work in England. The annumement of the length field by one company in the United States ought to be an encouragement to sperations in Great British.

family.

Mr. R. Welch, of Potnes, who is totally blind, cultivates and rears, with his nown bands, the varieties of flowers in their seasons, distinguishes the most beautiful from the inferior, and points out their different qualities to astonished beholders. His pinks, tulips, &c., are the admiration of cennoissens:

A destructive epidemic has made its appearance in Mil-awakic, Wisconsin, U. States, causing one hundred and mine deaths in two days. It hears some resemblance to the choicagn that is supposed to be a species of malignant dysentery. It is confined, in a great measure, to the German population of the city.

is confined, in a great measure, the city.

Germany heaves throughout her extent with some hidden consulsion. The relations between the Governments of Austria and Prussia are perfectly hostile, and we much doubt whether the prefensions of Prussia are the more liberal; the contest between the two Powers is cellish in principle, and not carried out on any high ground.

Dr. Stopford, Bishop of Meath died recently at his palace of Ardbraccan.

our rice out on any angular grown.

Dr. Stopford, Bishop of Meath died recently at his palace of Ardbracean.

We have further to notice proceedings of the Symod at Thurles, where, sitting in solemn conclave, all the Bishops of the Roman Catholic Church have condemned the Queen's Colleges as dangerous to Catholic youth in faith and mornls; have, by a majority of one, forbidden the bishops and priests to aid in or assist at their developement in any way, and these condemnations were seconded by the authority of the Pope. Charlotte Cushman played in Liverpool on the 16th ultimo, and appeared at Niblo's Garden, New York, on the 20th, just a fortnight after her performance 3000 miles away! This is the first instance in which this has been done, but it will not be the last. It illustrates most strikingly the proximity into which the old and the new worlds have been brought by the wonderful power of steam.

Completion of the Britannia Bridge, Menai Straits.—Af.

ter some years of turemitting labor, the engineers connected with this great work safely lowered the "last" of the Britannia tulies to its permanent resting place on Friday week. The Carnayon-line end of the tube was lowered three feet, the opposite end being Joined on to the Anglesca large tube in the interior of the tower on the Britannia rock, and obedient to the law of the navel operation, the centres of bolt tubes as before, were raised up several inches. The Government officer will be down on an early day to inspect the entire structure preparatory to its permanent opening. Nothing beyond a mere fractional deflection has been observed to take place in the tube that has been opened since March, and which has been subjected to the constant transit of heavy trains and traffic. Some curious acoustic effects have been observed. Pistol shots, or any somorous noises, are citouch within the tube half addient times. The cells of the top and bottom are used by the engineers as speaking tobes, and they can carry on conversations through the length of the bridge-mearly a quarier of a mile. The following is an official return of the cost of a mile. The following is an official return of the cost of the entire structure £601,865. The total weight of each of the wrought iron roadsways now completed, represents £0,000 tons supported on a total mass of masonry of a million and a half cubic feet, creeted at the rate of three feet in a minute.

half cubic feet, erected at the rate of three feet in a minute.

KEEP STIBERIO.—A still pool soon becomes stagnant. A machine, without motion, becomes rusty. And man—great, glorious, majestic, in his creation—without action, still, lifeless, dead, becomes an icy weight—a common nuisance, whom every body feels disposed to kick out of the way. We live in stirring times. It becomes every man to do something—to exert himself for the common weal—to be zealous, active, and push a-head. What better are you than a man of straw, which the children laugh at and nelt till it is knocked over and lost, while you fold your arms, tie your feet and sit still, day after day, gazing with a vacant stare above and around you? Arouse, or the worms will soon begin to feast on your carcass. worms will soon begin to feast on your carcass

BEAUTIFUL IGNORANCE .- A gentleman was once Beautiful Issoerance.—A gentleman was once riding in Scotland by a bleaching ground where a poor woman was at work watering her webs of line nebth. He asked her where she went to Chorch, what she had heard on the preceding day, and how much she remembered. She could not even tell the text of the last sermon. "And what good can the preaching do you," said he, "if you forget it all?" Ah, sir, replied the poor woman, "if you look at this web on the grass, you will see that as fast as ever I put the water on it, the sun dries it all up; and yet, I see it gets whiter and whiter."

POINT PEDRO—ABRIVALS AND DEPARTURES.—Oct.
13, 1850.—Satied Brig Virgin Maria St., Anthony, Marsillamany for Negapattan in bullast.

Oct. 27.—Acried Brig Arthiletchinay, Vastiompillay from Golie Oct. 15, bound for Negapattam and Colombo, cargo sundries, passengers 2 mutives. Satied the next day.

KAITES.—Oct. 15.—Arrived Brig Arthiverlatethiny, M. Teroonant, from Pt. Pedra and Valvettytooray Oct. 15 and 17, bound for Colombo, cargo onions.—Arrived the same day Brig Vatvettytoorty, Valoopillay from Colombo and Panban Oct. 15 and 18, bound for Trincamatle, cargo sundries, passengers 2 natives. Satled Oct. 22.

Oct. 23.—Arrived Schomer M. Manlin Sathoo Box, Vastiampillay from Tuppontora and Pt. Pedro Oct. 16 and 19, bound for Colombo and Panban Oct. 16 and 23, bound for Colombo and Panban Oct. 18 and 23, bound for Topochora in ballast, passengers D. Campbell, Egg., his servent, and 4 acrives. Satled the next day.—Satled slos Schomer Athiveroletchiny, Teroomany for Colombo, cargo onions, passengers Mr. P. H. Lembruggen and 16 natives.

Oct. 27.—Arrived Schomer Moleydin Box, Mannal from Temponomic Oct. 22 bannal for Julha, cargo sundries, passengers for anives.

Oct. 27.—Arrived Schomer Moleydin Box, Mannal from Temponomic Oct. 22 bannal for Julha, cargo sundries, passengers for anives.

Oct. 27.—Arrived Schomer Moleydin Box, Mannal from Temponomic Oct. 22 bannal for Julha, cargo sundries, passengers family Schomer Moleydin Box, Mannal from Temponomic Oct. 22 bannal for Julha, cargo sundries, passengers family Schomer Moleydin Box, Mannal from Temponomic Oct. 27.—Arrived Schomer Moleydin Box

passengers C. Fungsaha and anatyes. Surfaceanne day one, Pattal Rayman, Yazam, for Quilon, cargo tobacce, passengers 4 natives.

Oct. 27.—Arrived Rig Letchimy, Savarimontoo from Colombo and Pamban Oct. 24 and 26, bound for Jaffan, cargo sundries, passengers 9 antives.

Arrived also Brig Rangron, Saosa from Colombo and Timeomalie Oct. 15 and 24, bound for Jaffan, cargo sundries, passengers Mr. 4. Titley and 4 natives.

Sailed Josa of Octobombo, cargo sundries, passengers Br. 4. Titley and 4 fraitives.

Sailed same day Schoomer Arthiveraletchimy, Scopremanian for Quilon, C. Campbell and J. Titley, Esqs., and 3 antives.

Article Schoomer Thandapany Vernletchimy, Saorgenanian for Quilon, cargo tobacce.

Article Schoomer Thandapany Vernletchimy, Saorgenanian from Negapantam, Nov. 4, bound for Colombo, cargo rice, passengers I native. Soiled Nov. 5 for Colombo, cargo rice, passengers I native. Soiled Nov. 5 for Colombo, cargo rice, passengers I native. Soiled Nov. 5 for Colombo, cargo rice, passengers Mr. and Mrs. D. Rossiro and one native.

NOTICE

IS hereby given that an ENGLISH TEACH-ER being required for the Church of England Day School in the Pettah, the Committee will receive applications from Candidates for that

The Candidates will be subjected to examination, and the preference will be given to him found to be best qualified.

The amount of Salary will be £ 30 per an-im. EDWARD MEYER,

JAFFNA, Nov. 12, 1850. Secretary. Printed and Published at the American Mission Press. Manepy, Jaffna, by Thomas S. Burnell.